

Kisinasok uzsonnája

2019 január 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Minden nagyobb csinnadratta nélkül bejelentem a hírt.

Csak így, egyszer?en. *Parti Nagy Lajos* verset írt.

Költeményét teljes terjedelmében illene idemácsolni, helyhiány miatt, fájdalom, mégsem tehetjük. Ehelyett röviden lássuk, mir?l szól a sajátos évösszeg?. Parti Nagy Lajos költeménye tragikusra mázolt lírai epéömlés a „szegény, szuterén Magyarországról”, err?l a végtelenül buta, „egymásnak ugrott sötét kisállamról”, ahol „fényes, túlfúj gumipávák meresztgetik föléd a farkuk”, ahol „félelemgyanta és epeszirup” gyüledezik, és „ordas összeesküvés-rongyokat ráznak pucéran.” Van még tovább is, persze, és ezt már muszáj szó szerint idézni: a gyerekeid „elcsipásodnak az orrod el?tt, / s kénytelen vagy elküldeni ?ket óperenciába, / miel?tt seggükre ég a m?szál nackónadrág, / nyakukra a közmunka kacsingató keresztje; / kiállsz tömegével, egy térre, többre, mindre, / türelmesen nem engedelmeskedsz”, és így tovább, blabla, a végtelenségig, hogy a vers véget ért, csak onnan venni észre, hogy egyszer?en nincs tovább, pedig éppen lehetne is.

Ha felöltik a kedves olvasóban, hogy miért kezdjük Parti Nagy Lajossal az új esztend?t, minden logikai, mentálhigiénés szempont szerint igaza is van. A helyzet viszont mégiscsak az, hogy látványos tünetegyüttes esetén általánosabb tanulságokat is levonhatunk egy-egy kóros elváltozásról. Ebben a versben ugyanis valósággal tobzódnak a hazugságok. Nem csak úgy, szabadon eregetve, ahogyan az ellenzéki térfélen általában, hanem koncentráltan, szigorúan egymás mellett sorakozva, már-már katonás rendben.

Parti Nagy, ez a végtelenül tehetségtelen költ?, akinek normális irodalmi viszonyok mellett az Élet és Irodalom portása durcás mosollyal visszaökné madzaggal átkötött papírhalomra rótt verseit, itt áll el?ttünk a fasiszta országról frissen felmondott kis leckéjével. Költeménye tárgyáról, a mi hazánkról neki néhány lazán összekapcsolódó közhelyen kívül másra nem futja. Mélyszegénység, kivándorlás, közmunka, tüntetések – íme, az elméleti hordalék, amit az ? ingerszegény és belterjes környezetében sodor az ár. A politikai programvers már *Ady Endrének* sem állt jól, joggal kifogásolta *Kosztolányi*, hogy költészetének legsivárabb darabjai a megrendelésre írt versikék. Gondolhatjuk tehát, hogy Parti Nagy Lajosba, aki Ady Endrével annyiban rokonítható, hogy két lába mellett két füle is van, mennyi valóságérzék szorult. Megmondom én: semennyi. ? olyan versel?, akinek nem szükséges ismernie költészetének tárgyát, az országot. Úgynevezett élményanyagát nem a valóság és a tapasztalat, hanem a Magyar Narancs riportjai adják. Célja pedig nem az örök szépség, a katarzis keresése, hanem irodalmi teljesítménynek álcázott prollízítás, persze nagyon is sz?rmentén, hiszen a proli mégiscsak kérdez, mozog, ágaskodik, a legtanácsosabb jó meleg szobából, néhány híradófoszlány alapján felidézni baljós alakját.

Hetek, hónapok óta azzal kérkedik a balliberális oldal, hogy ?k micsoda szellemi géniuszok, mi sehol nem vagyunk, csakis ?k számítanak, ?ket olvassa az ország. Err?l az jut az eszembe, hogy kis pénz, kis irodalom, nagy pénz, balliberális irodalom. Mert azt rögvést állapítsuk meg: itt másról nincs szó, mint úgy nagyjából 43 „alkotó” megélhetésér?l. Teljesen mindegy, kit olvasnak, kit nem, ?ket el kell tartania a hálózatnak.

Másik rögeszméjük, hogy ?k nem politizálnak, egyszer?en csak léteznek, éreznek, gondolkodnak, és mer? véletlenség?l jutnak mindig hajszálpontosan ugyanazokra a közéleti következtetésekre. Ebb?l aztán az a látszat keletkezik, hogy ?k vannak, mások pedig nincsenek. Évekkel ezel?tt *Vámos Miklós* terpeszkedett el kényelmesen az Alexandra plakátján, rajta a cseppet nagykép? felirattal: így olvasok én. *Zelei Miklós* sajátos performance-ot rendezett az esetb?l, egy szál alsógatyában lefotóztatta magát, mellén a következ? felirattal: Én is szeretnék olvasni. Én is szeretnék látszani. Én is szeretnék vanni. Zelei Miklós 15 kötetes magyar író.

Ebben az országban vagy száz esztendeje sz?k bandaérdekek szerint döntik el, hogy ki az író, és ki nem. *Szabó Dezs?t?l* Zelei Miklósig sok mindenki feltette már a kérdést: miért éppen ?? Miért nem én? Nos, azért nem, mert az ember szabadnak született. Nem kegydíjles?, politikai h?ségnyilatkozatokat farigcsáló szerencsétlennek, akit csak addig etetnek, amíg szolgál. Az író, a költ? mindenekel?tt szabad, a szabadsága alapélmény, és ebb?l az állapotából tekint ki a világra. Aki fogott ember, nem lehet költ?. Aki mások szolgálja, annak a m?vei is pusztán alázatos kérelmek. Az a nemzeti irodalom, amely politikai alapon kiválasztott, tehetségtelen, fogott és alázatos embereket gy?jt halomba, többé nem nemzeti, hanem maximum belvárosi irodalom. Olvasó éppen ezért annyi jut, ahány a köreikben mozog, és bár hangosak, kevesen vannak, nagyon is kevesen.

Ha a jobboldalon tobzódnának a hasonló alakok, azt is szóvá tennénk. Csakhogy nem jobboldali, hanem baloldali szellemi járvány dül úgy hetven esztendeje, és rendre a baloldal szellemi kisinasai ver?dnek össze uzsonnára. Ezért ezt tesszük szóvá, egyidej?leg fohászkodunk irodalmi feltámadásért, valódi, nagy m?vekért, vidám percekért, megigazulásért, ?szinteségért.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
